Vraag van mevrouw Barbara Pas aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen over "het mogelijke verbod van de stad Brussel inzake de manifestatie van de Ja!-beweging" (nr. P2367)

Barbara Pas (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vorige week heb ik u hier gevraagd om de burgemeester van Brussel aan te manen zo spoedig mogelijk een schriftelijke toelating af te leveren voor de manifestatie van de JA!-beweging voor zelfbeschikkingsrecht der volkeren op 30 maart in het Jubelpark. De leden herinneren zich wellicht dat u op het spreekgestoelte, tijdens mijn vraagstelling, nog even met de burgemeester van Brussel overlegde, waarna u mij antwoordde dat de burgemeester toelating gaf.

De organisatie was zeer gelukkig. Zij meende immers dat zij, na maanden wachten, eindelijk de goedkeuring op zak had. Toen zij naar de diensten van de stad Brussel ging om de laatste praktische zaken te regelen bleek evenwel dat Brussel met een hele resem nieuwe eisen komt, zoals een waarborg van 40.000 tot 60.000 euro die zou moeten worden gestort en een hele hoop nieuwe aanvragen die blijkbaar nodig zijn. Anders zou er geen elektriciteit, geen water, geen tent en ook geen meeting zijn. Ik geef één voorbeeld. Er moet zelfs een aanvraag bij de dienst Stedenbouw gebeuren, omdat het gras van het Jubelpark beschermd is. Om het gras te mogen betreden en er een stoeltje op te zetten, is dus ook een aanvraag nodig.

Mevrouw de minister, voor alle extra aanvragen, die nu plots nodig blijken te zijn, is de schriftelijke toestemming van de burgemeester nodig. Die toestemming heeft de organisatie tot op vandaag nog altijd niet ontvangen.

Mevrouw de minister, dit is pure pesterij. Dit is het koeioneren van een Vlaams-nationale organisatie en van een manifestatie voor onafhankelijkheid.

In het Jubelpark vinden heel wat soortgelijke manifestaties plaats. Onlangs nog, op 20 oktober 2013, was er een manifestatie, met name een actie tegen kernraketten. Het thema was weliswaar anders, maar voor het overige waren de opzet, het aantal verwachte personen, het podium, de tentjes en de standjes precies hetzelfde. Alles was identiek. Die manifestatie kon blijkbaar wel zonder enig probleem plaatsvinden.

Mevrouw de minister, het gaat hier om discriminatie. U bent minister van Gelijke Kansen.

Zult u optreden tegen de discriminatie van de Vlamingen die in hun eigen hoofdstad willen manifesteren? Zult u tegen dergelijk anti-Vlaams racisme optreden? Hier wordt immers met twee maten en twee gewichten gewerkt.

Minister **Joëlle Milquet**: U hecht plotseling veel belang aan betogingen. Dat is een beetje nieuw.

Wij zijn hier in het federaal Parlement en niet in de gemeenteraad van Brussel. Ik ben geen burgemeester van Brussel.

Er is een echte toelating voor de betoging. U spreekt over waarborgen en sommige voorwaarden. Welnu, dat zijn de klassieke voorwaarden en waarborgen voor elke betoging van die aard.

U beschikt over vertegenwoordigers in de gemeenteraad van Brussel en als u vragen hebt over deze materie, dan kunt u die via hen aan de burgemeester voorleggen. Dit behoort immers niet tot mijn bevoegdheid.

Barbara Pas (VB): Mevrouw de minister, ik weet maar al te goed dat u niet de burgemeester van Brussel bent, maar u bent wel zijn hiërarchische meerdere. Het is aan u om het grondwettelijk recht op vereniging, het recht op vreedzaam manifesteren, te waarborgen.

Ik heb mijn vraag tot u gericht in uw hoedanigheid van minister van Gelijke Kansen gericht, maar dat bent u blijkbaar alleen op papier. De regels die u aanhaalt, gelden immers niet voor iedereen. Voor sommige worden ze toegepast, terwijl andere manifestaties zonder enig probleem kunnen

plaatsvinden. Dat is discriminatie. Dat is pure politieke willekeur die de huidige PS-burgemeester gewoon doorzet. Dat zijn wij al gewoon van zijn voorganger.

Mevrouw de minister, geen enkel PS-burgemeester zal de Vlaams-nationalisten kunnen tegenhouden. Zij zullen niet alleen vaststellen hoe ondemocratisch het er in dit land aan toegaat, maar zij zullen samen met de Vlamingen hun stem voor onafhankelijkheid luid laten klinken, ongeacht de PS-burgemeester.